

KAJ NAS ČAKA DRUGO LETO

Drugo leto v znamenju ... horoskopsko gledano to ni pomembno za naš osebni razvoj, saj je bolj pomembno vprašanje, kaj moramo mi narediti oz. spremeniti na sebi, da bo drugo leto za nas uspešno. Bog določa, kdaj je čas, da se določene stvari zgodijo. Ko smo zreli za naš duhovni napredek, takrat Bog uresniči svojo prošnjo nam, da se začnemo zavedati svojega dela, svojega poslanstva v nas samih in začnemo iti po poti Božje preobrazbe naprej, v novo tisočletje zlate dobe, ki čaka vse, ki bodo uspeli transformirati svoje nižje občutke oz. nizka čustva v ljubezen, ki jo Bog razdaja za nas in nas neusmiljeno vodi na pravo pot, pot zemeljskega napredovanja razvoja naše zavesti v novo dobo, ki prinaša razvoj posameznika na vseh tistih področjih, ki so pomembna za nas osebno, da se razvijamo kot osebnost in služimo družbi. Družba nas ne zavrača, če se usmerimo vase in ne spreminjamo drugih, ampak posvetimo svoj čas osebnemu razvoju, ki nam prinaša blagostanje, notranji mir in svobodo.

Svobodo naših občutkov, zavedanja samega sebe kot del Boga, ki se razdaja za nas v svojem prepričanju ozavestiti vsakega posameznika o Božji volji, spremeniti svet na bolje na podlagi majhnega človeka, ki se razdaja za svoje bližnje in daje celovito podobo naši družbi. Mali človek

ni, kdor je neopazen, ampak tisti, ki se žrtvuje za druge v svoji dobroti sprejemanja samega sebe kot Božje bitje, ki se ozavešča skozi druge, ki nam vračajo svojo ljubezen. Ljubezen je najvišji aspekt naše duše, ki nas povezuje z Bogom in nam daje občutek notranjih vrednot, ki so dostojne človeka v najboljši izdaji, ki jo premore.

A če se nismo pripravljene spreminjati iz dneva v dan, postati boljši in boljši, kot smo bili kdajkoli, se nam vrata napredka ne odpirajo, ampak se zapiramo sami vase in neizpodbitno je, da kdor dela le zase, si zapira vsa vrata, ki vodijo v blagostanje notranjega miru in zvestobe samemu sebi, na poti ozaveščanja Božje volje v svoji nezavedni notranjosti. Bog nas ozavešča skozi angele o svoji Božji prisotnosti v nas samih in nas navdihuje z Božjo ljubeznijo, ki odpira vse zastarele rane naših notranjih nasprotij. Ljubezen leži v vsakem, ki se odpira Bogu, v svoji notranjosti naredi prostor za ljubezen, ki je neizpodbitna resnica o samem obstoju vseh živih bitij, ki nam omogočajo življenje in se žrtvujejo za naše prehranske navade, ki so že davno izgubile stik z dobrim okusom in nas navdajajo z nenasitno nezvestobo Božje prisotnosti v vseh živih bitjih, ki jih Bog pošilja v nove in nove skušnjave svojega obstoja, a ni napredka v naši sočutnosti do trpečih živali in rastlin, ki pa nas na nek način ozaveščajo o Božji vseprisotnosti življenja po smrti, saj se razdajajo svojemu namenu živeti optimalno, dokler jim to omogočamo. Ko živali umrejo kot posledica nečloveškega mučenja, nas to postavlja na rob civilizacije, ki se zavzema le za svoj blagor in je neusmiljena do drugih znanilcev pomladi v ozaveščanju Božje volje v vseh živih bitjih. Lahko nam je neizmerno hudo, če se ne začnemo zavzemati za humano življenje, kakor tudi pobijanje živali in korekten odnos do vseh živih bitij, ki si želijo le najti svoj prostor pod soncem. Bog je vseprisoten v vseh živih bitjih, a tega se ne zavedamo, dokler ni ogrožen naš obstoj, ki je dominanten do drugih živih bitij. Ko smo ogroženi, se spremeni naš pogled na Božjo vseprisotnost tudi v nas samih.

Bog se razdaja na nešteto koncev, da nas uči ljubezni najprej do nas samih, potem do vseh ki našo ljubezen potrebujejo za svoj obstoj in svoje zadovoljstvo s samim seboj, saj le to prinaša mir in spokoj v naši duši, ki se razdaja za naš blagor v tem življenju, polnem napetosti in vsakdanjega stresa, ki v nas samih ozavešča nestrpnost naše generacije. Božja prisotnost v naših dušah je hrepenenje po ozaveščanju Božjega obstoja v našem vsakdanjem življenju, a mu ne pustimo blizu, saj je naš napuh močnejši kot kdajkoli prej.

Sandi